

Publicerad 2018-03-28 22:11 av mögel

Alla dessa män II

jag tänker på all kärlek jag fått hålla i handen
känna tyngden i handflatan
mamma köpte guldhjärtan till oss när vi var små
jag tänker att ungefär så känns det,
en trygg tyngd i handen

det finns så många olika kärlekar
jag hade ingen aning
jag blev förblindad av en man som var ett monster
jag hade ingen aning om att kärlek kan var dansande och lätt eller
sprudlande och exploderande

med honom
han som är hemma
är det tungt och känslösamt
för visst kan man älska
utan att vara kär
men ingen av oss förstår det
vi rör oss i cirklar och kan inte sätta fingret på
oss

det finns så mycket
sprit i min kropp
kyssar som längtar ut
kvällar som blir monument
över den jag vill vara

jag bygger upp mig själv runt
alla dessa män
här om kvällen - allt som går på panorama när jag blundar
om att skifta paradigm
att gå från att vara ingen
till att bli ett av hans minnen

(jag vill bli ett sånt som han ler när han berättar
såsom jag försökt dra ner mungiporna
hela tiden sedan dess)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mögel med Poeter.se id #43494 innehar upphovsrätten